

6.4 - The Rise and Fall of Baasha

Baasha's Rebellion Against Nadav (25-32)

<p>כה וַנָּדָב בֶּן-יֵרֹבָעָם, מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם, לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה; וַיִּמְלֹךְ עַל-יִשְׂרָאֵל, שְׁנַתִּים.</p>	<p>25 And Nadab the son of Jeroboam began to reign over Israel in the second year of Asa king of Judah, and he reigned over Israel two years.</p>
<p>כו וַיַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה; וַיֵּלֶךְ, בְּדַרְךוֹ אָבִיו, וּבַחַטָּאתוֹ, אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>26 And he did that which was evil in the sight of the LORD, and walked in the way of his father, and in his sin wherewith he made Israel to sin.</p>
<p>כז וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן-אַחִיָּה, לְבֵית יִשְׁשָׁכָר, וַיַּכְהוּ בַּעֲשָׂא, בְּגִבְתוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשְׁתִּים; וַנָּדָב, וְכָל-יִשְׂרָאֵל, צָרִים, עַל-גִּבְתוֹן.</p>	<p>27 And Baasa the son of Ahijah, of the house of Issachar, conspired against him; and Baasa smote him at Gibbethon, which belonged to the Philistines; for Nadab and all Israel were laying siege to Gibbethon.</p>
<p>כח וַיִּמָּתְהוּ בַּעֲשָׂא--בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ, לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה; וַיִּמְלֹךְ, תַּחֲתָיו.</p>	<p>28 Even in the third year of Asa king of Judah did Baasa slay him, and reigned in his stead.</p>
<p>כט וַיְהִי כְּמִלְכוֹ, הִכָּה אֶת-כָּל-בֵּית יֵרֹבָעָם--לֹא-הִשְׁאִיר כָּל-נֶשְׁמָה לְיֵרֹבָעָם, עַד-הַשְּׂמֹדוֹ: כְּדַבַּר יְהוָה--אֲשֶׁר דִּבֶּר, בְּיַד-עַבְדּוֹ אַחִיָּה הַשִּׁלּוֹנִי.</p>	<p>29 And it came to pass that, as soon as he was king, he smote all the house of Jeroboam; he left not to Jeroboam any that breathed, until he had destroyed him; according unto the saying of the LORD, which He spoke by the hand of His servant Ahijah the Shilonite;</p>
<p>ל עַל-חַטָּאוֹת יֵרֹבָעָם אֲשֶׁר חָטָא, וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל: בְּכַעֲסוֹ--אֲשֶׁר הִכְעִיס, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>30 for the sins of Jeroboam which he sinned, and wherewith he made Israel to sin; because of his provocation wherewith he provoked the LORD, the God of Israel.</p>

לא ויתר דברי נדב, וכל אשר עשה: הלא הם כתובים, על ספר דברי הימים--למלכי ישראל.	31 Now the rest of the acts of Nadab and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
לב ומלחמה היתה בין אסא, ובין בעשא מלך-ישראל--כל ימיהם. {פ}	32 And there was war between Asa and Baasa king of Israel all their days. {P}

Baasha's Reign (33-34)

לג בשנת שלש, לאסא מלך יהודה--מלך בעשא בן-אחיה על-כל-ישראל, בתרצה, עשרים וארבע, שנה.	33 In the third year of Asa king of Judah began Baasa the son of Ahijah to reign over all Israel in Tirzah, and reigned twenty and four years.
לד ויעש הרע, בעיני יהוה; וילך, בדרך רבוע, ובחטאתו, אשר החטיא את-ישראל. {ס}	34 And he did that which was evil in the sight of the LORD, and walked in the way of Jeroboam, and in his sin wherewith he made Israel to sin. {S}

Perek 16

The Prophecy Against Baasha (1-7)

א ויהי דבר-יהוה אל-יהוא בן-חנני, על-בעשא לאמר.	1 And the word of the LORD came to Jehu the son of Hanani against Baasa, saying:
ב ועו, אשר הרימתיד מן-העפר, ואתנך נגיד, על עמי ישראל; ותלך בדרך רבוע, ותחטא את-עמי ישראל, להכעיסני, בחטאתם.	2 'Forasmuch as I exalted thee out of the dust, and made thee prince over My people Israel; and thou hast walked in the way of Jeroboam, and hast made My people Israel to sin, to provoke Me with their sins;
ג הנני מבוער אחרי בעשא, ואחרי ביתו; ונתתי, את-ביתך, כבית, רבוע בן-נבט.	3 behold, I will utterly sweep away Baasa and his house; and I will make thy house like the house of Jeroboam the son of Nebat.
ד המת לבעשא בעיר, יאכלו הכלבים; והמת לו בשדה, יאכלו עוף השמים.	4 Him that dieth of Baasa in the city shall the dogs eat; and him that dieth of his in the field shall the fowls of the air eat.'
ה ויתר דברי בעשא ואשר עשה, וגבורתו: הלא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים--למלכי ישראל.	5 Now the rest of the acts of Baasa, and what he did, and his might, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
ו וישכב בעשא עם-אבתיו, ויקבר בתרצה; וילך אלה בנו, תחתיו.	6 And Baasa slept with his fathers, and was buried in Tirzah; and Elah his son reigned in his stead.

ז וְגַם בְּיַד-יְהוּא בֶן-חַנַּנִּי הַנְּבִיא, דָּבַר-יְהוָה הַזֶּה אֶל-בַּעֲשָׂא וְאֶל-בֵּיתוֹ וְעַל כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשָׂה יָדָיו, לַהֲיוֹת, כְּבֵית יִרְבֵּעַם; וְעַל אֲשֶׁר-הִכָּה, אֹתוֹ. {פ}

7 And moreover by the hand of the prophet Jehu the son of Hanani came the word of the LORD against Baasa, and against his house, both because of all the evil that he did in the sight of the LORD, to provoke Him with the work of his hands, in being like the house of Jeroboam, and because he smote him. {P}

Fulfilment: Zimri's Rebellion (8-14)

ח בַּשָּׁנָה עָשָׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה, לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ אֵלָה בֶן-בַּעֲשָׂא עַל-יִשְׂרָאֵל, בְּתַרְצָה--שָׁנָתָיִם.

8 In the twenty and sixth year of Asa king of Judah began Elah the son of Baasa to reign over Israel in Tirzah, and reigned two years.

ט וַיִּקְשֶׁר עָלָיו עֲבָדוֹ זִמְרִי, שֵׁר מִחֻצֵי הַרְקָב; וְהוּא בְּתַרְצָה, שָׁתָה שְׂכֹר, בֵּית אַרְצָא, אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת בְּתַרְצָה.

9 And his servant Zimri, captain of half his chariots, conspired against him; now he was in Tirzah, drinking himself drunk in the house of Arza, who was over the household in Tirzah;

י וַיבֹּא זִמְרִי, וַיִּכְהוּ וַיִּמְיֹתְהוּ, בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה, לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה; וַיִּמְלֹךְ, תַּחֲתָיו.	10 and Zimri went in and smote him, and killed him, in the twenty and seventh year of Asa king of Judah, and reigned in his stead.
יֵא וַיְהִי בְּמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל-כִּסְאוֹ, הִכָּה אֶת-כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא--לֹא-הִשְׁאִיר לוֹ, מִשְׁתִּין בָּקִיר; וְגֹאֲלָיו, וְרֵעָהוּ.	11 And it came to pass, when he began to reign, as soon as he sat on his throne, that he smote all the house of Baasa; he left him not a single man-child, neither of his kinsfolks, nor of his friends.
יב וַיִּשְׁמַד זִמְרִי, אֶת כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא, כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל-בַּעֲשָׂא, בְּיַד יְהוּא הַנָּבִיא.	12 Thus did Zimri destroy all the house of Baasa, according to the word of the LORD, which He spoke against Baasa by Jehu the prophet,
יג אֵל כָּל-חַטָּאוֹת בַּעֲשָׂא, וְחַטָּאוֹת אֵלָה בְּנוֹ--אֲשֶׁר חָטְאוּ, וְאֲשֶׁר הִחֲטִיאוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל, לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בְּהַבְלִיָּהֶם.	13 for all the sins of Baasa, and the sins of Elah his son, which they sinned, and wherewith they made Israel to sin, to provoke the LORD, the God of Israel, with their vanities.
יד וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֵלָה, וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים--לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. {פ}	14 Now the rest of the acts of Elah, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel! {P}

- **What is the relevance of where the 2 murders happen?**
 - **Why should Baasha be punished?**
 - **Wasn't he just fulfilling the words of the prophecy against the house of Yerovam?**
1. I Melachim 14:14-15

וְהַקִּים יְהוָה לּוֹ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת-בֵּית יִרְבֵּעַם זֶה הַיּוֹם וְיָמָּה גַם-עַתָּה:

Moreover, the LORD will raise up a king over Israel who will destroy the House of Jeroboam, this day and even now.

וְהִכָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יִנּוּד הַקֶּנֶה בְּמַיִם וַיִּנְתֹּשׂ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְאַבוֹתֵיהֶם וְזָרַם מֵעַבְרָ לְנָהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-אֲשֵׁרֵיהֶם מִכְעִיסִים אֶת-יְהוָה:

“The LORD will strike Israel until it sways like a reed in water. He will uproot Israel from this good land that He gave to their fathers, and will scatter them beyond the Euphrates, because they have provoked the LORD by the sacred posts that they have made for themselves.

2. Avos 2:6

אף הוא ראה גלגלת אחת שצפפה על פני המים. אמר לה, על דאטפת, אטפיה. וסוף מטיפיה יטופין:

Moreover he saw a skull floating on the face of the water. He said to it: because you drowned others, they drowned you. And in the end, they that drowned you will be drowned.

3. Mishna Torah 6:5

והלא כתוב בתורה (בראשית טו יג) "ויעבדום וענו אתם", הרי גזר על המצרים לעשות רע. וכתוב (דברים לא טז) "וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ", הרי גזר על ישראל לעבד עבודה זרה. ולמה נפרע מהן. לפי שלא גזר על איש פלוני הידוע שיהיה הוא הזונה אלא כל אחד ואחד מאותן הזונים לעבד עבודה זרה אלו לא רצה לעבד לא היה עובד. ולא הודיעו הבורא אלא מנהגו של עולם. הא למה זה דומה לאומר העם הזה יהיה בהן צדיקים ורשעים. לא מפני זה לאמר הרשע כבר נגזר עליו שיהיה רשע מפני שהודיע למשה שיהיו רשעים בישראל. כענין שנאמר (דברים טו יא) "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ". וכן המצרים כל אחד ואחד מאותן המצרים והמרעים לישראל אלו לא רצה להרע להם הרשות בידו. שלא גזר על איש ידוע אלא הודיעו שסוף זרעו עתיד להשתעבד בארץ לא להם. וכבר אמרנו שאין פח באדם ידוע היאך ידע הקדוש ברוך הוא דברים העתידין להיות:

Now, reverting back to the subject of predestination is it not written in the Torah: "Know of a surety that thy seed shall be a stranger in a land that is not theirs, and shall serve them; and they shall afflict them" (Gen. 113), lo, here is a decree against the Egyptians to do evil? And it, moreover, written: "And this people will rise up, and go astray after the foreign gods of the land" (Deut. 31.16), lo, here is a decree against Israel to worship idolatry, then why visit retribution upon them? Because He did not decree that that particularly known person shall be the one to go astray. Forsooth, every individual of those who did go astray to worship idolatry, had he not done so to worship of his own free will, he would not have worshiped. And God made known no more than custom of the world. This is like to one who says: "Among this people will be righteous and wicked". Not because of this will the wicked one say that it had long since been decreed that he should be an evildoer, seeing that God made known to Moses that there will be wicked people among Israel. Or, this is like the subject of poverty, of which it is said: "For the poor shall never cease out of the land" (Ibid. 15.11). Likewise the Egyptians, if each and every one of those who vexed and wronged Israel had no desire so to wrong them, he had it in his power to refrain from doing it; for, He did not decree against a particular man, but made known to Abraham that in the end his seed will be enslaved in a land which is not theirs. But we have already stated that it is not within the power to comprehend the foreknowledge of the Holy One, blessed is He!

4. Raavad, ad loc.

והלא כתוב בתורה ועבדום וענו אותם וכו'. א"א אלה הם אריכות דברים שאין מתבליים וחי ראשי כמעט אני אומר שהם דברי נערות. יאמר הבורא לזונים למה זנית ואני לא הזכרתך בשם כדי שתאמר שעליך גזרתי יאמרו לו הזונים ועל מי חלה גזרתך על אותן שלא זנו הנה לא נתקיימה גזרתך. אבל וקם העם הזה וזנה כבר אמרנו שאין בענין הזה ידיעת הבורא גזירה וכ"ש בכאן שאף משה אמר כי השחת תשחיתון הן בעודני חי עמכם ואף כי אחרי מותי וכ"ש הבורא שהיה יכול לומר כן בלא גזירה. וענין המצרים אינה שאלה משני פנים. האחד כי הדבר ידוע שאין הבורא נפרע מאדם רע אלא ברע ממנו ואחר שיפרע מזה יחזור ויפרע מן הרע ממנו ברשעו וכן הוא אומר הוי אשור שבט אפי כהתימר שודד תושב פי' מפני רשעך וגודל לבך והתפארך עלי. והמצרים ג"כ רשעים היו וראויים למכות ההם ואילו שמעו למשה בתחלה ושלחו את ישראל לא היו לוקים ולא טבעו בים אבל זדונו של פרעה ובזותו את הבורא יתברך לפני שלוחו הוא גרם לו. והשני כי הבורא אמר וענו אותם והם עבדו בהם בפרך והמיתו מהם וטבעו מהם כענין שנאמר אני קצפתי מעט והם עזרו לרעה לפיכך נתחייבו:

Now.. is it not written etc. These are unseasoned, lengthy words; by the life of my head, I am tempted to say, they are childish words. Should the Creator say to the perverters: "Why did thou turn aside, I made no mention of thy name, to afford thee the excuse of saying that I decreed it against thee", the perverters will say to Him: "Upon whom then is Thy decree applicable, if on those who did not turn aside, behold, Thy decree was not established". But of, this Verse "And this people will rise up, and go astray after the foreign gods of the land", we long ago suggested that in the subject of the foreknowledge of God there is no connection with predestination, much less can it be utilized here, seeing that even Moses said: "For I know that after my death ye will in any wise deal corruptly" (Deut. 31.29), and preceding this he, moreover, said: "Behold, while I am yet alive with you this day, ye have been rebellious against the Lord; and how much more after my death?". How much more, then could the Creator speak thus without it being a decree? As for the subject of the Egyptians, it is no question at all for two reasons: first, it is a known doctrine that God inflicts no punishment against a wicked man unless it be through a more wicked man than he, whenafter that wicked man will have retribution visited upon him; For, so it is said: "O Ashur, the rod of Mine anger", (Is. 10.5), but, "When thou hast

ceased to spoil, thou shalt be spoiled" (Ibid. 33.1); because of thy wickedness, and haughtiness of thy heart, and vain glory against Me. The Egyptians, too, were wicked and it was meet that they receive the plagues; yet, if they had listened to Moses at first and let the children of Irsael go forth, they would neither have been plagued nor drowned in the Red Sea; but the spitefulness of Pharaoh, and his insulting words against the Creator in the presence of His messenger caused the punishment to be visited upon him. Second, because the Creator said: "And they shall afflict them" (Gen. 15.13), but they afflicted them with rigour, put some of them to death, and killed others by drowning, as the subject is spoken of saying: "I was but a little angry, but they helped for evil" (Zech. 1.15); they were, therefore, found guilty".

5. Chovas Halevavos Shaar Hateshuva 9

וממה שתקשה התשובה ממנו מי שהדיח בני אדם בדת שבדה להם והכריחם להאמין בה ותעה והתעה וכל אשר יוסיף העם המאמינים בה יוסיף עונו וכפל כמו שארז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה ואמרו ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא תלוי בו שנאמר (מלכים א טו) על חטאת ירבעם אשר חטא ואשר החטיא וגו'.

6. Rashi 16:7

וְעַל אֲשֶׁר הִכָּה אוֹתוֹ. הוֹאִיל וְגַם הוּא הִלָּךְ בְּחַטָּאוֹתָיו, נִמְצָא שְׁלֵא הָיָה לוֹ לְהִרְגוֹ, לְכַךְ נִעְנַשׁ עַל הִרְיָגוֹ, וְכֵן מְצִינֵנוּ: וּפְקַדְתִּי אֶת דְּמֵי יִזְרְעֵאל עַל בֵּית יְהוּא, הוֹאִיל וְלֹא סָרוּ מִדְרָכֵי אַחָאָב, נִעְנָשׁוּ עַל הִרְיָגָתָם.

And because he had killed him [Nodov]. Since he too, committed the same sins, consequently he should not have killed him, therefore he was punished for his murder. And similarly we find, "And I will avenge the blood of Yizre'el upon the house of Yeihu," Hoshe'a 1:4. because they did not turn away from Achov's ways, they were punished for his murder.

Ralbag 15:29

ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם. ראוי לספק איך נחשב לו זה לעון והנה היה דבר ה' ביד אחיה הנביא שיהיה זה לבית ירבעם בן נבט והנה מצאנו שנחשב לו לעון במה שאמר אחר זה ועל כל הרעה אשר עשה בעיני ה' להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אותו, ואפשר שנאמר כי נענש על זה מפני שכבר הראה שלא עשה זה בעבור חטאת ירבעם כי גם הוא הלך בדרכי ירבעם ולא עשה זה גם כן למלא דבר ה' כמו שעשה יהוא אבל עשה זה לרוע לבבו בעבור שימלוך ולא ימצא מי שיחלוק עמו על המלכות לתתה לבית ירבעם ונענש גם כן בעבור שהרגו בעת שהיה נלחם מלחמות ה' עם פלשתים כי כבר היו אז צרים על גבתון אשר לפלשת' ואולי יהוא לא נענש על כלותו בית אחאב כי כבר עשה זה במצות נביא השם ובער גם כן הרבה מהתועבות אשר עשה אחאב:

Conclusion

7. Abarbanel 16:7

והנה אמר כל זה אחרי שספר שמלך אלה בנו תחתיו, להגיד שיקרה לבן בעשא מה שקרה לבן ירבעם, כי הנה כמו שנדב בן ירבעם מלך שנתים, כך אלה בן בעשא מלך שנתים וכמו שנדב הרג בחרב, כך אלה נהרג בחרב, לקיים דבר הנביא שבעשא יענש כירבעם וזהו דמוי נפלא ודבר מתמיה שהיה בעשא דומה לירבעם בחייו ובמותו, ובנו דומה לבניו וביתו דומה לביתו, והותרו בזה השאלות חמשית וששית: